

Euroopan unionin virallinen lehti

C 23

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

 55. vuosikerta
 28. tammikuuta 2012

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
II <i>Tiedonannot</i>		

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan komissio

2012/C 23/01	SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	1
2012/C 23/02	SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	6
2012/C 23/03	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.6350 – Siemens/Nem Holding) ⁽¹⁾	10
2012/C 23/04	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.6403 – Volkswagen/KPI Polska/Skoda Auto Polska/VW Bank Polska/VW Leasing Polska) ⁽¹⁾	10
2012/C 23/05	Komission tiedonanto toukokuun 2012 osakaudella tietyissä Euroopan unionin riisialan tuotteille avaa- missa kiintiöissä käytettävissä olevasta määrästä	11

FI

Hinta:
3 EUR
⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2012/C 23/06	Euron kurssi	12
2012/C 23/07	Komission päätös, annettu 28 päivänä marraskuuta 2011, Euroopan unionin ja Monacon ruhtinaskunnan välisen valuuttasopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta	13
2012/C 23/08	Kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevän neuvoo-antavan komitean kokouksessaan 5. marraskuuta 2010 antama lausunto päätösluonnoksesta asiassa COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care – Esittelijä: Slovakia	25
2012/C 23/09	Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan loppukertomus – COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care	28
2012/C 23/10	Tiivistelmä komission päätöksestä, tehty 17 päivänä marraskuuta 2010 keskittymän julistamisesta sisämarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi (Asia COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care) (tiedoksiannettu numerolla K(2010) 7934) ⁽¹⁾	30

V Ilmoitukset

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2012/C 23/11	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.6445 – Eurochem/BASF Antwerp Assets) – Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	35
2012/C 23/12	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.6451 – Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV) – Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	36
2012/C 23/13	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.6216 – IHC/DEME/OceanfLORE JV) – Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	37

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 23/01)

Päätöksen tekopäivä	23.5.2011
Valtion tuen viitenumero	SA.32051 (10/N)
Jäsenvaltio	Latvia
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Temporary Framework — Guarantees for development of enterprise competitiveness — amendment to N 506/09
Oikeusperusta	Cabinet Regulations No 269 'Regulations on Guarantees for Development of Enterprise and Cooperative Partnerships which provide Agricultural Services Competitiveness'
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Vakavien taloushäiriöiden korjaaminen
Tuen muoto	Takaus
Talousarvio	Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 40,6 milj. LVL
Tuen intensiteetti	—
Kesto	30.10.2010–31.12.2010
Toimiala	Kaikki toimialat
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Latvian Guarantee Agency Tirgonu Str. 11/13; 15 Rīga, LV-1050 LATVIJA

Muita tietoja	—
---------------	---

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	7.12.2011
Valtion tuen viitenumero	SA.33042 (11/N)
Jäsenvaltio	Puola
Alue	Wielkopolska
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Pomoc na restrukturyzację dla Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej w Ostrowie Wielkopolskim Sp. z o.o.
Oikeusperusta	1) Ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji – art. 56 ust. 1 pkt 2 2) Ustawa z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych – art. 5 3) Rozporządzenie Ministra Skarbu Państwa z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorców
Toimenpidetyyppi	Yksittäinen tuki
Tarkoitus	Vaikeuksissa olevien yritysten rakenneuudistus
Tuen muoto	Muut pääomatuen muodot
Talousarvio	Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 3,65 milj. PLN
Tuen intensiteetti	—
Kesto	2011–2012
Toimiala	Liikenne
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Minister Skarbu Państwa ul. Krucza 36/Wspólna 6 00-522 Warszawa POLSKA/POLAND
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	8.12.2011
Valtion tuen viitenumero	SA.33098 (11/N)
Jäsenvaltio	Belgia
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Staatssteun ten gunste van producenten van audiovisuele werken (VAF Filmfonds en VAF Mediafonds)
Oikeusperusta	<ol style="list-style-type: none"> 1. Decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams audiovisueel Fonds. 2. Decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie. 3. Beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw 2011-2013. 4. Beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw 2011-2013 m.b.t. het Mediafonds.
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Kulttuuri
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 18,97 milj. EUR Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 56,91 milj. EUR
Tuen intensiteetti	50 %
Kesto	1.1.2011–31.12.2013
Toimiala	Tiedonvälitys
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Vlaamse Overheid — Departement Cultuur Jeugd Sport en Media Arenbergstraat 9 1000 Bruxelles/Brussel BELGIQUE/BELGIË
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	8.8.2011
Valtion tuen viitenumero	SA.33238 (11/N)
Jäsenvaltio	Italia
Alue	Friuli Venezia Giulia

Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Aiuto al salvaggio di FADALTI SpA
Oikeusperusta	Nuova disciplina dell'amministrazione straordinaria delle grandi imprese in stato di insolvenza, a norma dell'art. 1 della legge 30 luglio 1998 n. 274. D.lgs. 8 luglio 1999 n. 270; decreto legge 23 dicembre 2003 n. 347, conertito nella legge 18 febbraio 2004 n. 39 e ss.mm.; decreto del Ministero dell'Economia e delle Finanze 23 dicembre 2004, n. 319, Regolamento recante le condizioni e le modalità di prestazione della garanzia statale sui finanziamenti a favore delle grandi mprese in stato di insolvenza, asi sensi dell'art. 101 del D.lvo 270/1999
Toimenpidetyyppi	Yksittäinen tuki
Tarkoitus	Vaikeuksissa olevien yritysten pelastaminen
Tuen muoto	Takaus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 5 milj. EUR Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 5 milj. EUR
Tuen intensiteetti	100 %
Kesto	8.2011–2.2012
Toimiala	Rakentaminen
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Ministerio dello Sviluppo Economico Via Molise 2 00196 Roma RM ITALIA
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	11.1.2012
Valtion tuen viitenumero	SA.33844 (11/N)
Jäsenvaltio	Tanska
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Prolongation of the Danish export credit financing scheme
Oikeusperusta	Danish Act on Eksport Kredit Fonden
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Vakavien taloushäiriöiden korjaaminen
Tuen muoto	Koulutus
Talousarvio	Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 20 000 milj. DKK

Tuen intensiteetti	—
Kesto	11.1.2012–31.12.2015
Toimiala	Rahoituksen välitys
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Kingdom of Denmark
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

---

SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 23/02)

Päätöksen tekopäivä	7.12.2011
Valtion tuen viitenumero	SA.32834 (11/N)
Jäsenvaltio	Ruotsi
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Nedsättning av egenavgifter
Oikeusperusta	Lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980).
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Pk-yritykset
Tuen muoto	Sosiaaliturvaetus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 1 500 milj. SEK
Tuen intensiteetti	—
Kesto	Rajoittamaton
Toimiala	Kaikki toimialat
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Skatteverket
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	20.12.2011
Valtion tuen viitenumero	SA.33180 (11/N)
Jäsenvaltio	Puola
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Program pomocy na usuwanie skutków przyszłych powodzi
Oikeusperusta	Ustawa o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma

Tarkoitus	Luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman tuhon korvaaminen
Tuen muoto	Avustus, Laina, Veroetuus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 600 milj. PLN
Tuen intensiteetti	100 %
Kesto	20.12.2017 saakka
Toimiala	Kaikki toimialat
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, starosta, fundusze pożyczkowe
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	22.12.2011
Valtion tuen viitenumero	SA.33433 (11/N)
Jäsenvaltio	Tšekki
Alue	Vysočina
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Město Bystřice nad Pernštejnem (Centrum zelených vědomostí)
Oikeusperusta	Smlouva o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS 2 Jihovýchod (XR 4/2008); Usnesení zastupitelstva č. 11/2009 ze dne 8. dubna 2009 o schválení projektového záměru
Toimenpidetyyppi	Yksittäinen tuki
Tarkoitus	Kulttuuriperinnön säilyttäminen, Kulttuuri, Koulutus
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 128 616 026 CZK
Tuen intensiteetti	100 %
Kesto	31.12.2015 saakka
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta, Väliaikaiset sopimukset
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Regionální rada regionu soudržnosti Jihovýchod Kounicova 13 602 00 Brno ČESKÁ REPUBLIKA
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	16.12.2011
Valtion tuen viitenumero	SA.33606 (11/N)
Jäsenvaltio	Irlanti
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajaryityksen nimi)	Refund of Social Security Contributions of Seafarers
Oikeusperusta	S.I No. 204/2006 — Social Welfare (Consolidated Contributions and Insurability) (Refunds) Regulations
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Alakohtainen kehitys, Työllisyys
Tuen muoto	Sosiaaliturvaetus, Verohuojennus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 0,57 milj. EUR Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 3,42 milj. EUR
Tuen intensiteetti	100 %
Kesto	1.1.2011–31.12.2016
Toimiala	Liikenne
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Department of Transport, Tourism and Sport Maritime Transport Division Leeson Lane Dublin 2 IRELAND http://www.dttas.ie
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	8.12.2012
Valtion tuen viitenumero	SA.33740 (11/N)
Jäsenvaltio	Irlanti
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajaryityksen nimi)	Prolongation of the ELG Scheme until 30 June 2012

Oikeusperusta	The Credit Institutions (Financial Support) Act 2008 The Credit Institutions (Eligible Liabilities Guarantee) Scheme 2009 as amended
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Vakavien taloushäiriöiden korjaaminen
Tuen muoto	Takaus
Talousarvio	[...] (*)
Tuen intensiteetti	—
Kesto	1.1.2012–30.6.2012
Toimiala	Rahoituksen välitys
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Department of Finance Government Buildings Merrion Street Dublin 2 IRELAND
Muita tietoja	—

(*) Luottamuksellisia tietoja.

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia COMP/M.6350 – Siemens/Nem Holding)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2012/C 23/03)

Komissio päätti 28 päivänä lokakuuta 2011 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32011M6350. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia COMP/M.6403 – Volkswagen/KPI Polska/Skoda Auto Polska/VW Bank Polska/VW Leasing Polska)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2012/C 23/04)

Komissio päätti 19 päivänä joulukuuta 2011 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32011M6403. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.

Komission tiedonanto toukokuun 2012 osakaudella tietyissä Euroopan unionin riisialan tuotteille avaamissa kiintiöissä käytettävissä olevasta määrästä

(2012/C 23/05)

Komission asetuksella (EU) N:o 1274/2009 avataan merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta (MMA) ⁽¹⁾ peräisin olevan riisin tuontitariffikiintiöitä. Tammikuun 2012 ensimmäisten seitsemän päivän aikana kiintiöissä, joiden järjestysnumerot ovat 09.4189 ja 09.4190, ei ole jätetty yhtään tuontitodistushakemusta.

Komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ 7 artiklan 4 kohdan toisen virkkeen mukaisesti määrät, joista ei ole jätetty hakemuksia, lisätään jaettavaksi uudelleen seuraavalla osakaudella.

Komission asetuksen (EU) N:o 1274/2009 1 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti komissio ilmoittaa seuraavalla osakaudella käytettävissä olevat määrät ennen tietyn osakauden viimeisen kuukauden 25. päivää.

Asetuksessa (EU) N:o 1274/2009 tarkoitetuissa kiintiöissä, joiden järjestysnumerot ovat 09.4189 ja 09.4190, toukokuun 2012 osakaudella käytettävissä oleva kokonaismäärä vahvistetaan tämän tiedonannon liitteessä.

⁽¹⁾ EUVL L 344, 23.12.2009, s. 3

⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.

LIITE

Seuraavalla osakaudella käytettävissä olevat määrät asetuksen (EU) N:o 1274/2009 mukaisesti

Alkuperä	Järjestysnumero	Tammikuun 2012 osakautta koskevat tuontitodistushakemukset	Toukokuun 2012 osakaudella käytettävissä oleva kokonaismäärä (kg)
Alankomaiden Antillit ja Aruba	09.4189	⁽¹⁾	16 667 000
Vähiten kehittyneet MMA:t	09.4190	⁽¹⁾	6 667 000

⁽¹⁾ Ei jakokerrointa tälle osakaudelle: komissiolle ei ole toimitettu todistushakemuksia.

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

27. tammikuuta 2012

(2012/C 23/06)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,3145	AUD	Australian dollaria	1,2326
JPY	Japanin jeniä	101,18	CAD	Kanadan dollaria	1,3129
DKK	Tanskan kruunua	7,4335	HKD	Hongkongin dollaria	10,1947
GBP	Englannin punttaa	0,83685	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,5949
SEK	Ruotsin kruunua	8,8966	SGD	Singaporin dollaria	1,6485
CHF	Sveitsin frangia	1,2078	KRW	Etelä-Korean wonia	1 475,64
ISK	Islannin kruunua		ZAR	Etelä-Afrikan randia	10,2035
NOK	Norjan kruunua	7,6450	CNY	Kiinan juan renminbiä	8,2995
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK	Kroatian kunaa	7,5698
CZK	Tšekin korunaa	25,156	IDR	Indonesian rupiaa	11 809,33
HUF	Unkarin forinttia	293,95	MYR	Malesian ringgitiä	3,9941
LTL	Liettuan litiä	3,4528	PHP	Filippiinien pesoa	56,313
LVL	Latvian latia	0,6991	RUB	Venäjän ruplaa	39,7400
PLN	Puolan zlotya	4,2207	THB	Thaimaan bahtia	40,920
RON	Romanian leuta	4,3457	BRL	Brasilian realia	2,2903
TRY	Turkin liiraa	2,3389	MXN	Meksikon pesoa	17,0004
			INR	Intian rupiaa	64,9300

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

KOMISSION PÄÄTÖS,**annettu 28 päivänä marraskuuta 2011,****Euroopan unionin ja Monacon ruhtinaskunnan välisen valuuttasopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta**

(2012/C 23/07)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon järjestelyistä valuuttasuhteista Euroopan yhteisön puolesta toimivan Ranskan tasavallan hallituksen ja Monacon ruhtinaskunnan hallituksen välillä tehdyn sopimuksen uudelleenneuvotteluja varten 25 päivänä helmikuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sopimus valuuttasuhteista Euroopan yhteisön puolesta toimivan Ranskan tasavallan hallituksen ja Monacon ruhtinaskunnan hallituksen välillä ⁽²⁾, jäljempänä 'sopimus', tehtiin 26 päivänä joulukuuta 2001.
- (2) Neuvosto kehotti päätelmissään 10 päivänä helmikuuta 2009 komissiota tarkastelemaan uudelleen nykyisten valuuttasopimusten toimivuutta ja sitä, olisiko liikkeeseen laskettavien metallirahojen enimmäismääriä lisättävä.
- (3) Komissio totesi tiedonannossaan Monacon ruhtinaskunnan, jäljempänä 'Monaco', San Marinon ja Vatikaanivaltion kanssa tehtyjen valuuttasuhteita koskevien sopimusten toimivuudesta, että sopimuksen nykyistä muotoa on tarpeen mukauttaa sen varmistamiseksi, että lähestymistavat yhteisön ja valuuttasopimukset allekirjoittaneiden maiden välisissä suhteissa olisivat johdonmukaisempia.
- (4) Helmikuun 25 päivänä 2011 annetun neuvoston päätöksen ja erityisesti sen 4 artiklan mukaisesti Ranska ja komissio neuvottelivat unionin puolesta sopimuksen uudelleen menestyksekkäästi Monacon kanssa. Euroopan keskuspankki (EKP) osallistui neuvotteluihin täysimääräisesti ja antoi hyväksyntänsä asioissa, jotka kuuluvat sen toimialtaan.

(5) Komissio pyysi talous- ja rahoituskomitealta (TRK) lausuntoa uudelleenneuvoteltua sopimusta koskevasta luonnoksesta.

(6) Sekä EKP että TRK katsovat, ettei sopimusta ole tarpeen esittää neuvostolle,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan unionin ja Monacon ruhtinaskunnan välinen sopimus.

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä I.

2 artikla

Valtuutetaan talous- ja raha-asioista ja eurosta vastaava varapuheenjohtaja allekirjoittamaan sopimus Euroopan unionia sitovasti.

*3 artikla*Sopimus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2011. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.*4 artikla*

Tämä päätös tulee voimaan 28 päivänä marraskuuta 2011.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2011.

Komission puolesta
Olli REHN
Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 81, 29.3.2011, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 142, 31.5.2002, s. 59.

LIITE

VALUUTTASOPIMUS

Euroopan unionin ja Monacon ruhtinaskunnan välinen

EUROOPAN UNIONI, jota edustavat Ranskan tasavalta ja Euroopan komissio,

ja

MONACON RUHTINASKUNTA,

jotka katsovat seuraavaa:

- (1) Euro korvasi 1 päivänä tammikuuta 1999 kaikkien talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen osallistuneiden jäsenvaltioiden, muiden muassa Ranskan, valuutat 3 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 974/98 mukaisesti.
- (2) Ranskan ja Monacon ruhtinaskunnan välillä oli jo ennen euron käyttöönottoa rahataloutta ja pankkitoimintaa koskevia kahdenvälisiä sopimuksia, erityisesti 14 päivänä huhtikuuta 1945 tehty Ranskan ja Monacon välinen sopimus valuuttasäännöstelystä ja 18 päivänä toukokuuta 1963 tehty naapuruuksopimus.
- (3) Monacon ruhtinaskunnalle annettiin 31 päivänä joulukuuta 1998 tehdyllä neuvoston päätöksellä ⁽¹⁾ oikeus käyttää euroa virallisena valuuttanaan 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen.
- (4) Euroopan unioni, jota edusti Ranskan tasavalta yhdessä komission ja EKP:n kanssa, teki 24 päivänä joulukuuta 2001 valuuttasopimuksen Monacon ruhtinaskunnan kanssa. Ranskan tasavallan ja Monacon ruhtinaskunnan välistä naapuruuksopimusta tarkistettiin vastaavasti.
- (5) Tämän valuuttasopimuksen nojalla Monacon ruhtinaskunnalla on oikeus jatkaa euron käyttöä virallisena valuuttanaan ja antaa euroseteleille ja -metallirahoille laillisen maksuvälineen asema. Tämän sopimuksen liitteessä lueteltuja Euroopan unionin sääntöjä sovelletaan sen alueella tässä sopimuksessa määrätyn edellytyksin.
- (6) Monacon ruhtinaskunnan olisi varmistettava, että euroseteleistä ja -metallirahoista annettuja yhteisön sääntöjä sovelletaan sen alueella; euroseteleitä ja -metallirahoja on suojattava riittävästi väärentämistä vastaan; on tärkeää, että Monacon ruhtinaskunta toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet torjuakseen väärentämistä ja tehdäkseen yhteistyötä komission, EKP:n, Ranskan ja Euroopan poliisiviraston (Europolin) kanssa tällä alalla.
- (7) Tällä valuuttasopimuksella ei myönnetä Monacon ruhtinaskunnan alueella sijaitseville luottolaitoksille eikä muillekaan rahoituslaitoksille mitään sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevia oikeuksia Euroopan unionissa. Tällä sopimuksella ei myönnetä unionin alueella sijaitseville luottolaitoksille eikä muillekaan rahoituslaitoksille mitään sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevia oikeuksia Monacon ruhtinaskunnassa.
- (8) Tämä valuuttasopimus ei velvoita EKP:tä eikä kansallisia keskuspankkeja ottamaan Monacon ruhtinaskunnan rahoitusvälineitä niiden arvopapereiden luetteloon tai luetteloihin, jotka täyttävät Euroopan keskuspankkijärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden kelpoisuusehdot.
- (9) Monacon ruhtinaskunnan alueella on rahastoyhtiöitä, joiden tehtävänä on omaisuudenhoito kolmansien lukuun tai määräyksien välittäminen ja joiden palveluihin sovelletaan yksinomaan Monacon oikeutta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan 6 kohdassa mainittujen velvollisuuksien soveltamista. Näille yhtiöille ei tulisi antaa pääsyä maksujärjestelmiin eikä arvopapereiden selvitysjärjestelmiin.
- (10) Ranskan ja Monacon ruhtinaskunnan välisten historiallisten siteiden ja 24 päivänä joulukuuta 2001 tehdyssä valuuttasopimuksessa vahvistettujen periaatteiden jatkamiseksi Euroopan unioni ja Monacon ruhtinaskunta sitoutuvat tekemään vilpittömässä mielessä yhteistyötä varmistaakseen tämän sopimuksen tehokkuuden kokonaisuudessaan.

⁽¹⁾ EYVL L 30, 4.2.1999, s. 31.

- (11) Perustetaan Monacon ruhtinaskunnan, Ranskan tasavallan, Euroopan komission ja EKP:n edustajista koostuva sekakomitea seuraamaan tämän sopimuksen soveltamista, päättämään 3 artiklassa säädetyn edellytyksin liikkeeseen laskettavien metallirahojen vuotuisesta enimmäismäärästä, tarkastelemaan nimellisarvoisina liikkeeseen laskettavien metallirahojen vähimmäisosuuden asianmukaisuutta ja arvioimaan toimenpiteitä, joita Monacon ruhtinaskunta toteuttaa Euroopan unionin asiaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi.
- (12) Euroopan unionin tuomioistuin olisi nimettävä lainkäyttölimeksi, joka vastaa tästä sopimuksesta johtuvan jonkin velvollisuuden rikkomisesta tai sen jonkin määräyksen noudattamatta jättämisestä syntyvien sellaisten riita-asioiden ratkaisemisesta, joiden osalta todetaan, etteivät sopimuspuolet olisi pystyneet löytämään niihin ratkaisua ennakolta,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Monacon ruhtinaskunnalla on oikeus käyttää euroa virallisena valuuttanaan asetusten (EY) N:o 1103/97 ja (EY) N:o 974/98 mukaisesti. Monacon ruhtinaskunta antaa euroseteleille ja -metallirahoille laillisen maksuvälineen aseman.

2 artikla

Monacon ruhtinaskunta ei laske liikkeeseen seteleitä eikä metallirahoja, ellei liikkeeseenlaskun edellytyksistä ole sovittu Euroopan unionin kanssa. Edellytyksistä eurometallirahojen liikkeeseen laskemiselle 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen määrätään seuraavissa artikloissa.

3 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen vuotuinen enimmäismäärä arvona ilmaistuna sisältää seuraavat:

kiinteän osuuden, jonka määrä vuonna 2011 on aluksi 2 340 000 EUR, ja

muuttuvan osuuden, jonka määrä on Ranskan tasavallan liikkeeseen laskettujen metallirahojen asukaskohtainen keskimäärä arvona vuoden n-1 aikana kerrottuna Monacon ruhtinaskunnan asukasluvulla.

Sekakomitea voi tarkistaa kiinteää osuutta vuosittain ottaakseen huomioon inflaation – Ranskan YKHI-inflaatio vuoden n-1 aikana – ja mahdolliset eurometallirahojen keräilymarkkinoihin vaikuttavat merkittävät muutokset.

2. Monacon ruhtinaskunta voi laskea liikkeeseen myös erikoisrahan ja/tai keräilyrahoja, kun kyseessä ovat ruhtinaskunnalle merkittävät tapahtumat. Jos liikkeeseenlaskun kokonaisuusmäärä tämän erityisen liikkeeseenlaskun seurauksena ylittää 1 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän, tämän liikkeeseenlaskun arvon katsotaan kuuluneen edellisen vuoden enimmäismäärästä käyttämättä jääneeseen osuuteen ja/tai se vähennetään seuraavan vuoden enimmäismäärästä.

4 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen on oltava nimellisarvon, laillisen maksuvälineen aseman, teknisten ominaisuuksien, yhteisen puolen taiteellisten ominaisuuksien ja kansallisen puolen yhteisten taiteellisten ominaisuuksien osalta samanlaisia kuin euron käyttöön ottaneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden liikkeeseen laskemat eurometallirahat.

2. Monacon ruhtinaskunnan on esitettävä suunnitelmat eurometallirahojen kansallisiksi puoliksi etukäteen komissiolle, joka tarkastaa, että ne ovat Euroopan unionin sääntöjen mukaisia.

5 artikla

Ranska antaa Monacon ruhtinaskunnan käyttää l'Hôtel de la Monnaie de Paris -laitosta Monacon ruhtinaskunnan metallirahojen lyömiseen Ranskan ja Monacon ruhtinaskunnan välillä 18 päivänä toukokuuta 1963 tehdyn naapurussopimuksen 18 artiklan mukaisesti.

6 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen määrä lisätään Ranskan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen määrään siinä yhteydessä, kun Euroopan keskuspankki hyväksyy Ranskan liikkeeseen laskeman kokonaisuusmäärän Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 128 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Monacon ruhtinaskunnan on ilmoitettava Ranskan tasavallalle joka vuosi viimeistään 1 päivänä syyskuuta niiden eurometallirahojen määrä ja nimellisarvo, jotka se aikoo laskea liikkeeseen seuraavana vuonna. Sen on ilmoitettava myös komissiolle aiotuista metallirahojen liikkeeseenlaskun edellytyksistä.

3. Monacon ruhtinaskunnan on ilmoitettava vuoden 2011 osalta 2 kohdassa mainitut tiedot, kun tämän sopimus allekirjoitetaan.

4. Monacon ruhtinaskunnan on laskettava nimellisarvoisena liikkeeseen vähintään 80 prosenttia eurometallirahoista, jotka se laskee liikkeeseen joka vuosi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta metallirahojen keräilykappaleiden liikkeeseen laskua. Sekakomitea tarkastelee nimellisarvoisina liikkeeseen laskettavien metallirahojen vähimmäisosuuden asianmukaisuutta viiden vuoden välein ja voi päättää muuttaa sitä.

7 artikla

1. Monacon ruhtinaskunta voi laskea liikkeeseen eurometallirahojen keräilykappaleita. Ne lasketaan mukaan 3 artiklassa mainittuun vuotuisen enimmäismäärään. Monacon ruhtinaskunnan on laskettava eurometallirahojen keräilykappaleet liikkeeseen noudattaen eurometallirahojen keräilykappaleista annettuja Euroopan unionin suuntaviivoja, joissa niiltä vaaditaan erityisesti sellaisia teknisiä ja taiteellisia ominaisuuksia sekä nimellisarvoja, että metallirahojen keräilykappaleet voidaan erottaa liikkeeseen tarkoitetuista metallirahoista.

2. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemilla metallirahojen keräilykappaleilla ei ole laillisen maksuvälineen asemaa Euroopan unionissa.

8 artikla

Monacon ruhtinaskunnan on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet torjuakseen väärentämistä ja tehdäkseen yhteistyötä komission, EKP:n, Ranskan ja Euroopan poliisiviraston (Europolin) kanssa tällä alalla.

9 artikla

Monacon ruhtinaskunta sitoutuu:

- a) soveltamaan 11 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvia liitteessä A lueteltuja Euroopan unionin säädöksiä ja sääntöjä, joita Ranska soveltaa sellaisenaan, tai säännöksiä, jotka Ranska antaa saattaakseen nämä säädökset ja säännöt osaksi kansallista lainsäädäntöään, 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- b) toteuttamaan toimenpiteet, jotka vastaavat liitteessä B lueteltuja Euroopan unionin säädöksiä ja sääntöjä, joita jäsenvaltiot soveltavat sellaisenaan tai jotka ne saattavat osaksi kansallista lainsäädäntöään, 11 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, seuraavilla aloilla:
  - pankki- ja rahoituslainsäädäntö sekä rahanpesun estäminen 11 artiklassa vahvistetuilla aloilla ja siinä vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti;
  - käteisrahaan ja muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan, mitaleihin ja rahakkeisiin liittyvien petosten ja väärennysten estäminen;
- c) soveltamaan sellaisenaan alueellaan euroseteleitä ja -metallirahoja koskevia Euroopan unionin säädöksiä ja sääntöjä sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 133 artiklan mukaisesti hyväksytyjä toimenpiteitä, jotka liittyvät euron käyttämiseen yhteisenä rahana, jollei tässä sopimuksessa nimenomaisesti toisin määrätä. Komissio antaa sekakomitean välityksellä Monacon ruhtinaskunnan viranomaisille tiedoksi kyseisiä säädöksiä ja sääntöjä koskevan luettelon.

10 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan alueella toimiluvan saaneet luottolaitokset ja tarvittaessa muut hyväksytyt rahoituslaitokset voivat 11 artiklassa määrätyn edellytyksen osallistua Euroopan unionin pankkienvälisiin selvitysjärjestelmiin ja maksujärjestelmiin ja arvopaperien selvitysjärjestelmiin samojen sääntöjen mukaisesti kuin Ranskan alueella sijaitsevat luottolaitokset ja tarvittaessa muut rahoituslaitokset edellyttäen, että ne täyttävät näihin järjestelmiin pääsyä varten määrätty edellytykset.

2. Monacon ruhtinaskunnan alueella sijaitseviin luottolaitoksiin ja tarvittaessa muihin rahoituslaitoksiin sovelletaan 11 artiklassa määrätyn edellytyksen samoja menettelyjä kuin Ranskan alueella sijaitseviin luottolaitoksiin ja tarvittaessa muihin rahoituslaitoksiin Ranskan keskuspankin pannaessa täytäntöön Euroopan keskuspankin vahvistamia rahapolitiikan välineitä ja menettelyjä koskevia määräyksiä.

11 artikla

1. Neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 129 artiklan 4 kohdan ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön, jäljempänä 'perussääntö', 5 artiklan 4 kohdan, 19 artiklan 1 kohdan tai 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti antamia säädöksiä, EKP:n edellä mainittujen neuvoston säädösten tai perussäännön 5, 16, 18, 19, 20 ja 22 artiklan tai 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti antamia säädöksiä tai Ranskan keskuspankin EKP:n antamien säädösten täytäntöönpanemiseksi antamia säädöksiä on sovellettava Monacon ruhtinaskunnan alueella. Tämä koskee myös näihin säädöksiin mahdollisesti tehtäviä muutoksia.

2. Monacon ruhtinaskunnan on sovellettava säännöksiä, jotka Ranska antaa saattaakseen liitteessä A luetellut luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat unionin säädökset osaksi kansallista lainsäädäntöään. Tässä tarkoituksessa Monacon ruhtinaskunnan on sovellettava ensisijaisesti luottolaitosten toimintaa ja valvontaa koskevia Ranskan Code monétaire et financier -sääntöjen säännöksiä ja niiden soveltamiseksi valuuttasääntelystä 14 päivänä huhtikuuta 1945 tehdyn Ranskan ja Monacon välisen sopimuksen sekä pankkitoiminnan sääntelystä Ranskan tasavallan hallituksen ja Monacon ruhtinaskunnan hallituksen 18 päivänä toukokuuta 1963, 10 päivänä toukokuuta 2001, 8 päivänä marraskuuta 2005 ja 20 päivänä lokakuuta 2010 käydyt tulkintaa koskevan kirjeenvaihdon mukaisesti annettuja säädöksiä ja toissijaisesti systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevia Ranskan Code monétaire et financier -sääntöjen säännöksiä.

3. Komissio muuttaa liitteessä A olevaa luetteloa aina, kun kyseisiä säädöksiä muutetaan tai kun Euroopan unioni antaa uuden säädöksen, ottaen huomioon säädösten voimaantulopäivän ja päivän, johon mennessä ne on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä. Monacon ruhtinaskunnan on sovellettava liitteessä A lueteltuja säädöksiä ja sääntöjä heti, kun ne on sisällytetty Ranskan lainsäädäntöön 2 kohdassa mainittujen sääntöjen mukaisesti. Päivitetty luettelo julkaistaan jokaisen muutoksen yhteydessä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (EUVL).

4. Monacon ruhtinaskunnan on toteutettava jäsenvaltioiden unionin säädösten mukaisesti vastaavia toimenpiteitä toteuttamia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen tämän sopimuksen täytäntöönpanemiseksi ja jotka luetellaan liitteessä B. Jäljempänä 13 artiklassa tarkoitettu sekakomitea tarkastelee komitean myöhemmin määrittelemää menetelmää noudattaen niiden toimenpiteiden vastaavuutta, joita Monacon ruhtinaskunta ja jäsenvaltiot toteuttavat edellä tarkoitettujen unionin säädösten mukaisesti.

5. Liitteessä B olevaa luetteloa muutetaan sekakomitean päätöksellä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista. Kun komissio laatii tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa uutta lainsäädäntöä, joka on sen mielestä sisällytettävä liitteessä B olevaan luettelo, komissio ilmoittaa asiasta Monacon ruhtinaskunnalle. Monacon ruhtinaskunta saa jäljennökset Euroopan unionin

toimielinten ja elinten lainsäädäntömenettelyn eri vaiheissa laatimista asiakirjoista. Komissio julkaisee tällä tavoin muutetun liitteen B *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (EUVL).

Sekakomitea päättää myös asianmukaisista ja kohtuullisista määräajoista, joiden kuluessa Monacon ruhtinaskunnan on pantava liitteeseen B lisätyt uudet säädökset ja säännöt täytäntöön.

6. Monacon ruhtinaskunnan on toteutettava toimenpiteitä, jotka vastaavat vaikutuksiltaan liitteessä B mainittuja rahanpesun torjunnasta annettuja Euroopan unionin direktiivejä, rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) suositusten mukaisesti. Sekakomitea päättää tapauskohtaisesti rahanpesun torjunnasta annettujen Euroopan unionin asetusten sisällyttämisestä liitteeseen B. Monacon ruhtinaskunnan ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskukset jatkavat aktiivista yhteistyötä rahanpesun torjunnassa.

7. Luottolaitoksiin ja tarvittaessa muihin rahoituslaitoksiin sekä muihin toimijoihin, jotka ilmoittavat sijoittautuneensa Monacon ruhtinaskunnan alueelle, on sovellettava edellä olevissa kohdissa tarkoitettujen säädösten noudattamatta jättämisen yhteydessä täytäntöönpantavia seuraamuksia ja kurinpitomenettelyjä. Monacon ruhtinaskunnan on huolehdittava toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan määräysten mukaisesti määräämien seuraamusten täytäntöönpanosta.

8. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut säädökset tulevat voimaan Monacon ruhtinaskunnassa samana päivänä kuin Euroopan unionissa, kun kyseessä ovat säädökset, jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja samana päivänä kuin Ranskassa, kun kyseessä ovat säädökset, jotka julkaistaan *Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä*. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut yleisesti pätevät säädökset, joita ei julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai *Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä*, tulevat voimaan siitä päivästä alkaen, jona niistä ilmoitetaan Monacon viranomaisille. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yksittäistapauksia koskevia säädöksiä sovelletaan siitä päivästä alkaen, jona niistä ilmoitetaan vastaanottajalle.

9. Ennen toimiluvan myöntämistä sijoituspalveluyrityksille, jotka aikovat sijoittautua Monacon ruhtinaskunnan alueelle ja tarjota siellä muita sijoituspalveluja kuin omaisuudenhoidon kolmansien lukuun tai määräyksien välittämistä, ja rajoittamatta tämän artiklan 6 kohdassa mainittujen velvollisuuksien soveltamista, Monacon ruhtinaskunta sitoutuu toteuttamaan toimenpiteitä, jotka vastaavat vaikutuksiltaan kyseisiä palveluja säänteleviä unionin säädöksiä. Komissio sisällyttää tämän artiklan 5 kohdassa määrätystä menettelystä poiketen nämä säädökset liitteeseen B.

12 artikla

1. Euroopan unionin tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta ratkaista tästä sopimuksesta johtuvan jonkin velvollisuus-

den rikkomisesta tai sen jonkin määräyksen noudattamatta jättämisestä syntyvät sopimuspuolten väliset riita-asiat, joita ei ole saatu ratkaistua sekakomiteassa. Sopimuspuolet sitoutuvat etsimään kaikin keinoin sovintoratkaisua sekakomiteassa.

2. Jollei sovintoratkaisua löydy, voi Euroopan unioni komission suosituksesta ja Ranskaa ja EKP:tä kuultuaan EU:n toimivaltaan kuuluvissa asioissa tai Monacon ruhtinaskunta viedä asian tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos sekakomitean alustavan käsittelyn jälkeen näyttää siltä, että toinen sopimuspuoli on rikkonut jotain tästä sopimuksesta johtuvaa velvollisuuttaan tai jättänyt noudattamasta jotain sen määräystä. Tuomioistuimen tuomio on molempia sopimuspuolia sitova, ja niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tuomion noudattamiseksi tuomioistuimen tuomiossaan vahvistamassa määräajassa.

3. Jos Euroopan unioni tai Monacon ruhtinaskunta ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä tuomion noudattamiseksi asetetussa määräajassa, toinen sopimuspuoli voi irtisanoa sopimuksen välittömästi.

4. Kaikki kysymykset, jotka koskevat Euroopan unionin toimielinten tai elinten tämän sopimuksen mukaisesti tekemien päätösten laillisuutta, kuuluvat Euroopan unionin tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan. Erityisesti jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka kotipaikka on Monacon ruhtinaskunnan alueella, voi Ranskan alueelle sijoittautuneiden luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden käytettävissä olevin keinoin hakea hänelle osoitettuun säädöksiin muutosta niiden muodosta tai luonteesta riippumatta.

13 artikla

1. Sekakomitea koostuu Monacon ruhtinaskunnan ja Euroopan unionin edustajista. Sekakomitea vaihtaa näkemyksiä ja tietoja ja tekee 3, 6 ja 11 artiklassa tarkoitettut päätökset. Se tarkastelee Monacon ruhtinaskunnan toteuttamia toimenpiteitä ja pyrkii ratkaisemaan tämän sopimuksen soveltamisesta mahdollisesti syntyvät riita-asiat. Se vahvistaa työjärjestyksensä.

2. Euroopan unionin valtuuskunta muodostuu Ranskan tasavallasta, joka toimii sen puheenjohtajana, Euroopan komissiosta ja Euroopan keskuspankista. Euroopan unionin valtuuskunta vahvistaa sääntönsä ja menettelynsä yhteisymmärryksessä.

3. Monacon ruhtinaskunnan valtuuskunta muodostuu valtioministerin nimeämistä edustajista, ja sen puheenjohtajana toimii Conseiller de Gouvernement pour les Finances et l'Economie tai tämän edustaja.

4. Sekakomitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa ja aina, kun jokin sen jäsenistä pitää sitä tarpeellisena, jotta komitea voisi täyttää sille tämän sopimuksen mukaisesti kuuluvat tehtävät erityisesti Euroopan unionin, Ranskan ja Monacon

ruhtinaskunnan lainsäädännön kehityksen perusteella. Puheenjohtaja vaihtuu vuosittain siten, että Euroopan unionin valtuuskunnan puheenjohtaja ja Monacon ruhtinaskunnan valtuuskunnan puheenjohtaja hoitavat tehtävää vuorotellen. Sekakomitea tekee päätöksensä yksimielisesti.

5. Komitean sihteeristöön kuuluu kaksi nimettyä henkilöä, joista toisen nimittää Monacon ruhtinaskunnan valtuuskunnan puheenjohtaja ja toisen Euroopan unionin valtuuskunnan puheenjohtaja. Sihteeristö osallistuu myös komitean kokouksiin.

14 artikla

Kumpikin sopimuspuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen yhden vuoden irtisanomisajalla.

15 artikla

Tämä sopimus on laadittu ranskan kielellä, ja se voidaan tarvittaessa kääntää Euroopan unionin muille kielille. Kuitenkin ainoastaan ranskankielinen versio on todistusvoimainen.

16 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2011.

17 artikla

Kumotaan 24 päivänä joulukuuta 2001 tehty valuuttasopimus tämän sopimuksen voimaantulopäivänä. Viittaukset 24 päivänä joulukuuta 2001 tehtyyn sopimukseen on katsottava viittauksiksi tähän sopimukseen.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2011 kolmena ranskankielisenä alkuperäiskappaleena.

Euroopan unionin puolesta

Olli REHN
Varapuheenjohtaja

François BAROIN
*Ranskan tasavallan talous-,
rahoitus- ja teollisuusministeri*

Monacon ruhtinaskunnan puolesta

Michel ROGER
Valtioministeri

LIITE A

Pankki- ja finanssilainsäädäntö

Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä: luottolaitoksiin sovellettavien säännösten osalta, EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/65/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, direktiivien 78/660/ETY, 83/349/ETY ja 86/635/ETY muuttamisesta tietynlaisten yhtiöiden sekä pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksien ja konsolidoitujen tilinpäätöksien laadinnassa noudatettavien arvostussääntöjen osalta, EYVL L 283, 27.10.2001, s. 28.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/51/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2003, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden, pankkien ja muiden rahoituslaitosten sekä vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annettujen direktiivien 78/660/ETY, 83/349/ETY, 86/635/ETY ja 91/674/ETY muuttamisesta, EUVL L 178, 17.7.2003, s. 16.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/46/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY, konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY sekä vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 91/674/ETY muuttamisesta, EUVL L 224, 16.8.2006, s. 1.

Neuvoston direktiivi 89/117/ETY, annettu 13 päivänä helmikuuta 1989, jäsenvaltion sijoittautuneiden sellaisten luotto- ja rahoituslaitosten sivukonttoreiden velvollisuudesta julkistaa tilinpäätösasiakirjat, joiden kotipaikka ei ole siinä jäsenvaltiossa, EYVL L 44, 16.2.1989, s. 40.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/49/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä (uudelleenlaadittu teksti): luottolaitoksiin sovellettavien säännösten osalta, EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/23/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008 sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä annetun direktiivin 2006/49/EY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntönnpanovallan osalta, EUVL L 76, 19.3.2008, s. 54.

Komission direktiivi 2009/27/EY, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY tiettyjen liitteiden muuttamisesta riskienhallintaa koskevien teknisten säännösten osalta, EUVL L 94, 8.4.2009, s. 97.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, direktiivien 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2007/64/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta, EUVL L 302, 17.11.2009, s. 97.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaimuusten sekä palkka- ja palkkiopoliittikkaa koskevan valvojan arvion osalta, EUVL L 329, 14.12.2010, s. 3.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä, EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2005, neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 85/611/ETY, 91/675/ETY, 92/49/ETY ja 93/6/ETY sekä direktiivien 94/19/EY, 98/78/EY, 2000/12/EY, 2001/34/EY, 2002/83/EY ja 2002/87/EY muuttamisesta rahoituspalvelualan komiteajärjestelmän uudistamiseksi, EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta, EUVL L 68, 13.3.2009, s. 3.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä, EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/44/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä annetun direktiivin 98/26/EY ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annetun direktiivin 2002/47/EY muuttamisesta linkitettyjen järjestelmien sekä lainasaamisten osalta, EUVL L 146, 10.6.2009, s. 37.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu teksti): lukuun ottamatta III ja IV osastoa, EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

muutettu:

Komission direktiivi 2007/18/EY, annettu 27 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY muuttamisesta tiettyjen laitosten poistamiseksi sen soveltamisalasta tai sisällyttämiseksi sen soveltamisalaan ja monenkeskisiltä kehityspankeilta saatavien saamisten käsittelemiseksi, EUVL L 87, 28.3.2007, s. 9.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoitusallalla tapahtuvaan omistussuhteiden hankintaan ja lisäämiseen sovellettavien toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja periaatteiden osalta, EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta, EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1, direktiivin 2007/64/EY I ja II osaston säännökset.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/24/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun direktiivin 2006/48/EY muuttamisesta komissiolle siirretyä täytäntöpanovallan osalta, EUVL L 81, 20.3.2008, s. 38.

Komission direktiivi 2009/83/EY, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY tiettyjen liitteiden muuttamisesta riskienhallintaa koskevien teknisten säännösten osalta, EUVL L 196, 28.7.2009, s. 14.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta, EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7, lukuun ottamatta direktiivin 2009/110/EY III osastoa.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, direktiivien 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2007/64/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta, EUVL L 302, 17.11.2009, s. 97.

Komission direktiivi 2010/16/EU, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY muuttamisesta tietyn laitoksen jättämiseksi direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, EUVL L 60, 10.3.2010, s. 15.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaimutusten sekä palkka- ja palkkiopoliittikkaa koskevan valvojan arvion osalta, EUVL L 329, 14.12.2010, s. 3.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/24/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta, EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä, EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/44/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä annetun direktiivin 98/26/EY ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annetun direktiivin 2002/47/EY muuttamisesta linkitettyjen järjestelmien sekä lainasaamisten osalta, EUVL L 146, 10.6.2009, s. 37.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta, EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2005, neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 85/611/ETY, 91/675/ETY, 92/49/ETY ja 93/6/ETY sekä direktiivien 94/19/EY, 98/78/EY, 2000/12/EY, 2001/34/EY, 2002/83/EY ja 2002/87/EY muuttamisesta rahoituspalvelualan komiteajärjestelmän uudistamiseksi, EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/25/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta annetun direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta komissiolle siirretyin täytäntöönpanovallan osalta, EUVL L 81, 20.3.2008, s. 40.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta: luottolaitoksiin sovellettavien säännösten osalta ja lukuun ottamatta 15 ja 31–33 artiklaa sekä III osastoa, EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004), EUVL L 45, 16.2.2005, s. 18.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/31/EY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2006, rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2004/39/EY muuttamisesta eräiden määräaikojen osalta, EUVL L 114, 27.4.2006, s. 60.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoituslalla tapahtuvaan omistusosuuksien hankintaan ja lisäämiseen sovellettavien toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja periaatteiden osalta, EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/10/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2004/39/EY muuttamisesta komissiolle siirretyin täytäntöönpanovallan osalta, EUVL L 76, 19.3.2008, s. 33.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

täydennetty:

Komission asetus (EY) N:o 1287/2006, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta tietojen kirjaamista koskevien sijoituspalveluyritysten velvoitteiden, liiketoimista ilmoittamisen, markkinoiden avoimuuden, rahoitusvälineiden kaupankäynnin kohteeksi ottamisen sekä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta, EUVL L 241, 2.9.2006, s. 1.

Komission direktiivi 2006/73/EY, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta, EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta, EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7, lukuun ottamatta direktiivin 2009/110/EY III osastoa.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta: direktiivin 2007/64/EY I ja II osaston säännökset, EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007), EUVL L 187, 18.7.2009, s. 5.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, direktiivien 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2007/64/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta, EUVL L 302, 17.11.2009, s. 97.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

LIITE B

Rahanpesun estäminen

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen, EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta, EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1, direktiivin 2007/64/EY I ja II osaston säännökset.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/20/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin 2005/60/EY muuttamisesta komissiolle siirretyä täytäntöpanovalvonnan osalta, EUVL L 76, 19.3.2008, s. 46.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta, EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7, lukuun ottamatta direktiivin 2009/110/EY III osastoa.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

täydennetty:

Komission direktiivi 2006/70/EY, annettu 1 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY täytäntöpanotoimenpiteistä poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön määrittämän sekä yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä sekä satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti harjoitetun rahoitustoiminnan perusteella myönnettyjä poikkeuksia koskevien teknisten perusteiden osalta, EUVL L 214, 4.8.2006, s. 29.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1781/2006, annettu 15 päivänä marraskuuta 2006, maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana, EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1889/2005, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta, EUVL L 309, 25.11.2005, s. 9.

Petosten ja väärennysten torjunta

Neuvoston puitepäätos 2001/413/YOS, tehty 28 päivänä toukokuuta 2001, muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvien petosten ja väärennysten torjunnasta, EYVL L 149, 2.6.2001, s. 1.

Neuvoston asetus (EY) N:o 2182/2004, annettu 6 päivänä joulukuuta 2004, eurometallirahojen kaltaisista mitaleista ja rahakkeista, EUVL L 373, 21.12.2004, s. 1.

muutettu:

Neuvoston asetus (EY) N:o 46/2009, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, eurometallirahojen kaltaisista mitaleista ja rahakkeista annetun asetuksen (EY) N:o 2182/2004 muuttamisesta, EUVL L 17, 22.1.2009, s. 5.

Neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä, EYVL L 181, 4.7.2001, s. 6.

muutettu:

Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2009, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1338/2001 muuttamisesta, EUVL L 17, 22.1.2009, s. 1.

Neuvoston puitepätös 2000/383/YOS, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, rahanväärennyksen estämiseksi annettavan suojan vahvistamisesta rikosoikeudellisten ja muiden seuraamusten avulla euron käyttöönoton yhteydessä, EYVL L 140, 14.6.2000, s. 1.

muutettu:

Neuvoston puitepätös 2001/888/YOS, tehty 6 päivänä joulukuuta 2001, rahanväärennyksen estämiseksi annettavan suojan vahvistamisesta rikosoikeudellisten ja muiden seuraamusten avulla euron käyttöönoton yhteydessä tehdyn puitepäättökseen 2000/383/YOS muuttamisesta, EYVL L 329, 14.12.2001, s. 3.

Neuvoston päätös 2001/887/YOS, tehty 6 päivänä joulukuuta 2001, euron suojaamisesta väärentämiseltä, EYVL L 329, 14.12.2001, s. 1.

Neuvoston päätös 2009/371/YOS, tehty 6 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamisesta, EUVL L 121, 15.5.2009, s. 37.

Neuvoston päätös 2001/923/EY, tehty 17 päivänä joulukuuta 2001, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma), EYVL L 339, 21.12.2001, s. 50.

muutettu:

Neuvoston päätös 2006/75/EY, tehty 30 päivänä tammikuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta, EUVL L 36, 8.2.2006, s. 40.

Neuvoston päätös 2006/849/EY, tehty 20 päivänä marraskuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta, EUVL L 330, 28.11.2006, s. 28.

Pankki- ja finanssilainsäädäntö

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä, EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.

Kilpailunrajoituksia ja määrävää markkina-asemaa käsittelevän neuvoa-antavan komitean kokouksessaan 5. marraskuuta 2010 antama lausunto päätösluonnoksesta asiassa COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care

Esittelijä: Slovakia

(2012/C 23/08)

1. Neuvoa-antava komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että ilmoitettu toimenpide muodostaa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 139/2004 tarkoitetun keskittymän.
2. Neuvoa-antava komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että ilmoitetulla toimenpiteellä on neuvoston asetuksessa (EY) N:o 139/2004 tarkoitettu yhteisönlaajuinen ulottuvuus.
3. Neuvoa-antava komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että tämän toimenpiteen tarkastelussa merkityksellisten tuotemerkkinoiden määrittelyt ovat seuraavat:
  - a) erilliset markkinat miesten deodoranteille ja muille kuin miehille suunnatuille deodoranteille;
  - b) kylpy- ja suihkutuotteiden markkinat, jotka jaetaan edelleen kylpytuotteisiin ja suihkutuotteisiin; suihkutuotteiden sukupuoleen perustuva jako voidaan jättää avoimeksi tässä tapauksessa;
  - c) saippuatuotteiden markkinat, joiden osalta saippuan nestemäiseen tai kiinteään muotoon perustuva jako voidaan jättää avoimeksi tässä tapauksessa;
  - d) ihonhoitotuotteiden markkinat, joiden osalta jako kasvojen, käsien- ja vartalonhoitotuotteisiin voidaan jättää avoimeksi tässä tapauksessa;
  - e) pesuaineiden markkinat, joiden osalta tuotemerkkinoita ei tässä tapauksessa ole tarvetta määritellä tarkkaan;
  - f) pyykinhuuhteluaineiden markkinat, joiden osalta tuotemerkkinoita ei tässä tapauksessa ole tarvetta määritellä tarkkaan;
  - g) parranajovalmisteiden markkinat, joiden osalta tuotemerkkinoita ei tässä tapauksessa ole tarvetta määritellä tarkkaan;
  - h) hammastahnan markkinat, joiden osalta tuotemerkkinoita ei tässä tapauksessa ole tarvetta määritellä tarkkaan;
  - i) hiustenhoitotuotteiden markkinat, joiden osalta jako shampoooseen, erilaisiin hoitoaineisiin ja muotoilutuotteisiin voidaan jättää avoimeksi tässä tapauksessa;
  - j) kodin puhdistusaineiden markkinat, joiden tuotemerkkinoita ei tässä tapauksessa ole tarvetta määritellä tarkkaan, mukaan lukien monikäyttöisten puhdistusaineiden luokka.
4. Neuvoa-antava komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että tämän toimenpiteen tarkastelussa merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden määrittelyt ovat kansallisia kaikkien tarkasteltujen markkinoiden osalta.
5. Neuvoa-antava komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että ehdotettu keskittymä on omiaan olennaisesti estämään tehokasta kilpailua yhteismarkkinoilla tai niiden merkittäväällä osalla seuraavien markkinoiden osalta:
  - a) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Belgiassa;
  - b) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Tanskassa;
  - c) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Irlannissa;

- d) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Alankomaissa;
  - e) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Portugalissa;
  - f) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Espanjassa;
  - g) miesten deodorantit Espanjassa;
  - h) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
6. Neuvoa-antava komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että ehdotettu keskittymä ei todennäköisesti olennaisesti estä tehokasta kilpailua yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla seuraavien markkinoiden osalta:
- a) kaikki miehille ja muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien markkinat, lukuun ottamatta edellisessä kohdassa 5 mainittujen deodoranttien markkinoita;
  - b) kaikki kylpy- ja suihkutuotteiden markkinat;
  - c) kaikki saippuatuotteiden markkinat;
  - d) kaikki ihonhoitotuotteiden markkinat;
  - e) kaikki puhdistusaineiden markkinat;
  - f) kaikki pyykinhuuhteluaineiden markkinat;
  - g) kaikki parranajotuotteiden markkinat;
  - h) kaikki hammastahnan markkinat;
  - i) kaikki hiustenhoitotuotteiden markkinat;
  - j) kaikki kodin puhdistusaineiden markkinat.
7. Neuvoa-antava komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että esitetyt sitoumukset ovat riittävät poistamaan olennaiset kilpailun esteet seuraavilla markkinoilla:
- a) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Belgiassa;
  - b) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Tanskassa;
  - c) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Irlannissa;
  - d) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Alankomaissa;
  - e) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Portugalissa;
  - f) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Espanjassa;
  - g) miesten deodorantit Espanjassa;
  - h) muille kuin miehille suunnatut deodorantit Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
8. Neuvoa-antava komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että ehdotettu keskittymä ei olennaisesti estä tehokasta kilpailua sisämarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla, jos osapuolet noudattavat antamia sitoumuksia kaikilta osin.

-
9. Neuvoo-antava komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että ilmoitettu keskittymä olisi todettava sisämarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi sulautuma-asetuksen 2 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan sekä ETA-sopimuksen 57 artiklan mukaisesti.
  10. Neuvoo-antava komitea suosittelee lausuntonsa julkaisemista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
-

Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan loppukertomus ⁽¹⁾**COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care**

(2012/C 23/09)

Unilever N.V. ja Unilever Plc, jäljempänä yhdessä 'Unilever', ilmoittivat komissiolle 21. huhtikuuta 2010 hankkineensa yksinomaiseen määräysvaltaansa Sara Lee Corporationiin kuuluvan Sara Lee Household and Body Care International -yrityksen, jäljempänä 'Sara Lee', 25. syyskuuta 2009 ilmoitetulla peruuttamattomalla ja sitovalla tarjouksella.

Komissio totesi ilmoitusta tarkasteltuaan, että ilmoitettu toimenpide kuuluu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽²⁾, jäljempänä 'sulautuma-asetus', soveltamisalaan. Komissio toi esiin vakavat epäilyksensä toimenpiteen soveltuvuudesta sisämarkkinoille ja yhteensopivuudesta Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen kanssa. Näin ollen komissio aloitti 31. toukokuuta 2010 sulautuma-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen menettelyn ja käynnisti toisen vaiheen tutkimuksen.

Unileverille lähetettiin 12. elokuuta 2010 asiasta väitetiedoksianto. Siinä komissio esittää alustavan johtopäätöksensä, jonka mukaan ilmoitettu keskittymä olennaisesti estäisi tehokasta kilpailua yhteismarkkinoiden merkittävällä osalla sulautuma-asetuksen 2 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

Saatuaan mahdollisuuden tutustua asiakirjoihin Unilever pyysi 17. elokuuta 2010 muun muassa julkistamaan tietyt asiakirjat, joita oli sen mukaan tarpeettomasti editoitu. Tämän seurauksena komissio otti yhteyttä tiedonantajiin ja sai tietyistä asiakirjoista vähemmän editoidut versiot, jotka toimitettiin Unileverille. Yritys varasi itselleen oikeuden tuoda esiin, että viive asiakirjoihin tutustumisessa oli haitannut sen puolustautumisoikeuksia. Unilever ei kuitenkaan koskaan palannut tähän menettelyn aikana eikä pyytänyt kuulemismenettelystä vastaavalta neuvonantajalta päätöstä asiaan.

Unilever vastasi tiedonantoon 27. elokuuta 2010 pyytämättä suullista kuulemistä.

Olen hyväksynyt yhden yrityksen menettelyn kolmanneksi osapuoleksi, jonka etua asia koskee, ja kyseiselle yritykselle toimitettiin tietoa menettelyiden luonteesta ja asiasisällöstä, ja komissio pyysi sitä jättämään huomautuksensa.

Komissio esitti Unileverille 1. lokakuuta 2010 lähetetyssä asiaseikkoja koskevassa kirjeessä lisätietoja, jotka se oli kerännyt väitetiedoksiannon antamisen jälkeen. Unileverille annettiin mahdollisuus toimittaa havaintojaan kirjeestä saatuaan tutustua asiakirjoihin tarkemmin.

Keskittymän muuttamiseksi sisämarkkinoille soveltuvaksi Unilever ehdotti ensimmäistä sitoumuskokonaisuutta, joka markkinatestiattiin. Markkinatestin jälkeen ilmoituksen tehnyt osapuoli esitti tarkistetun sitoumuskokonaisuuden, joka myös markkinatestiattiin. Unilever sai mahdollisuuden tutustua markkinatesteissä tehtyihin havaintoihin.

Tämän jälkeen Unilever toimitti komissiolle lopullisen sitoumuskokonaisuuden, joka komission mukaan vastaa väitetiedoksiannossa yksilöityihin kilpailuongelmiin erityisesti muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien osalta Belgian, Tanskan, Irlannin, Alankomaiden, Portugalin, Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoilla sekä miesten deodoranttien osalta Espanjan markkinoilla. Unilever ei esittänyt objektiivisuutta koskevia vastalauseita komission suorittamasta markkinatestistä ⁽³⁾.

Ehdotus lopulliseksi sitoumuskokonaisuudeksi muodostuu Sanexin kaikkien tuoteluokkien koko liiketoiminnan luovuttamisesta ETA-alueella. Tämä koskee erityisesti kaikkia Unileverin omistamia Sanex-tuotemerkkejä Euroopassa sekä muita immateriaalioikeuksia, joita käytetään Sanexin liiketoiminnassa tai jotka liittyvät siihen.

⁽¹⁾ Laadittu tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksista 23 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn komission päätöksen (2001/462/EY, EHTY) 15 ja 16 artiklan mukaisesti (EYVL L 162, 19.6.2001, s. 21).

⁽²⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Komission päätöksen 2001/462/EY 14 artikla.

Näin ollen komissio katsoo, että muutetut sitoumukset ovat hyväksyttävä ratkaisu väitetiedoksiannossa esitettyihin yleisiin kilpailuongelmiin. Komissio näin ollen ehdottaa sulautuma-asetuksen 8 artiklan 2 kohdan ja 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitetun keskittymän julistamista sisämarkkinoille sopivaksi ja ETA-sopimuksen mukaiseksi edellä mainituin ehdoin ja velvoittein.

Ilmoituksen tehnyt osapuoli, toinen asianosainen tai kolmannet osapuolet eivät ole toimittaneet minulle kyselyjä tai huomautuksia. Edellä esitetyn perusteella ja ottaen huomioon, ettei tapaus anna aiheita erityisiin huomautuksiin oikeudesta tulla kuulluksi, katson, että osapuolten oikeutta tulla kuulluksi tässä asiassa on noudatettu.

Brysselissä 12 päivänä marraskuuta 2010.

Michael ALBERS

**Tiivistelmä komission päätöksestä,
tehty 17 päivänä marraskuuta 2010**

keskittymän julistamisesta sisämarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi

(Asia COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care)

(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 7934)

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 23/10)

Komissio teki 17 päivänä marraskuuta 2010 päätöksen sulautuma-asiassa yrityskeskittymien⁽¹⁾ valvonnasta 20 päivänä tammikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan nojalla. Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavilla todistusvoimaisella kielellä ja komission työkielillä kilpailun pääosaston verkkosivuilla osoitteessa

http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I OSAPUOLET

- (1) Brittiläis-alankomaalainen yhtiö Unilever⁽²⁾ on nopeakierrosten kulutustarvikkeiden maailmanlaajuinen toimittaja, ja sillä on uuosakeanteja Euronext Amsterdamissa (Unilever N.V.:n kautta) ja Lontoon pörssissä (Unilever Plc:n kautta). Sen pääasialliset liiketoiminnan luokat ovat elintarvikkeet, kodinhoito ja henkilökohtainen hygienia. Kodinhoidon alalla Unilever on markkinajohtaja pyykinpesuaineiden, pintojen puhdistusaineiden ja hygieniatuotteiden alalla. Unileverin henkilökohtaisen hygienian osasto tuottaa deodorantteja, kylpy- ja suihkutuotteita, ihonhoitotuotteita, suuhygieniavalmisteita ja hiustenhoitovalmisteita.
- (2) Sara Lee Corporation on liha- ja leipomotuotteiden, juomien sekä kotitalous- ja vartalonhoitotuotteiden aloilla toimiva merkkikulutustavaroiden maailmanlaajuinen toimittaja, jonka päätoimipaikka on Yhdysvalloissa ja joka on noteerattu New Yorkin ja Chicagon pörseissä. Sara Lee Body Care -yhtiöön kuuluvat i) vartalonhoitotuotteiden maailmanlaajuinen liiketoiminta, joka käsittää kylpy- ja suihkutuotteiden, deodoranttien, vauvanhoitotuotteiden, miesten toalettarivikoiden ja suuhygieniavalmisteiden maailmanlaajuisen valmistamisen ja toimittamisen, sekä ii) pyykinpesutuotteiden Euroopan-laajuinen liiketoiminta, joka käsittää pyykinpesu- ja pyykinhuuhteluotteet sekä muut pyykinpesutuotteet.

II TOIMENPIDE

- (3) Unilever teki 25. syyskuuta 2009 tarjouksen Sara Lee Corporationin maailmanlaajuisesta vartalonhoitotuotteiden ja Euroopan-laajuisesta pyykinpesutuotteiden liiketoiminnasta. Hankinnallaan Unilever osti Sara Lee Corporationilta joukon osakkeita ja omaisuuseriä, mukaan lukien Sara Lee Body Care, myynti- ja ostosopimuksen mukaisesti.

- (4) Koska Unilever omistaa ilmoitetun toimenpiteen päätyttyä kaikki Sara Lee Body Caren osakkeet ja omaisuuserät, ehdotettu toimenpide muodostaa sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua keskittymän.

III TIIVISTELMÄ

- (5) Tutkittuaan ilmoituksen komissio teki 31. toukokuuta 2010 päätöksen, jossa se totesi toimenpiteen kuuluvan sulautuma-asetuksen soveltamisalaan, ilmaisi vakavia epäilyjä toimenpiteen soveltuvuudesta sisämarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan, ja jolla se aloitti asiassa sulautuma-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen menettelyn.
- (6) Unileverille lähetettiin sulautuma-asetuksen 18 artiklan mukainen väitetiedoksianto 12. elokuuta 2010. Unilever vastasi väitetiedoksiantoon 27. elokuuta 2010.
- (7) Unilever tarjosi 21. syyskuuta 2010 uusia sitoumuksia muuttaakseen ehdotetun keskittymän sisämarkkinoille soveltuvaksi. Kyseisiä sitoumuksia muutettiin, ja niiden lopullinen versio toimitettiin komissiolle 12. marraskuuta 2010.

IV PERUSTELUT

- (8) Sekä Unilever että Sara Lee Body Care toimittavat henkilökohtaisen hygienian tuotteita ja kodinhoitotuotteita. Niiden toiminta on päällekkäistä seuraavissa luokissa: deodorantit, ihonpuhdistus (tuotteet henkilökohtaista peseytymistä varten, kuten kylpy- ja suihkutuotteet sekä saippuat tuotteet), ihonhoito (käsien ja vartalon ihon kosteuttamiseen ja ravitsemiseen suunnitellut tuotteet), pyykin hoito (pesuaineet, huuhteluaineet ja muut pyykinpesutuotteet),

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Unilever koostuu kahdesta pörssissä noteeratusta yhtiöstä, Unilever N.V.:stä ja Unilever Plc.:stä. Ne ovat kaksi erillistä yhtiötä, mutta toimivat yhtenä taloudellisena yksikkönä.

after-shave -hoidot, suuhygieniä (hammastahna), hiustenhoito (shampoo, hoitoaineet ja muotoilutuotteet) ja kotitalouksien siivous (monikäyttöiset puhdistusaineet).

- (9) Riippumatta yksityiskohtaisesta markkinoiden määrittelystä, kyseisestä liiketoimesta ei aiheudu kilpailuongelmia seuraavissa kategorioissa: ihonpuhdistus, ihonhoito, pyykinhoito, after-shave -hoidot, suuhygieniavalmistet, hiustenhoito ja kotitalouksien siivous.
- (10) Tässä tiivistelmässä keskitytään käsittelemään ainoastaan deodorantteja, joiden osalta todettiin tehokkaan kilpailun estyvän olennaisesti monilla kansallisilla markkinoilla eli Belgiassa, Tanskassa, Irlannissa, Alankomaissa, Portugalissa, Espanjassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

A. Merkitykselliset markkinat

- (11) Deodorantit ovat tuotteita hikoilun kielteisten vaikutusten vähentämiseksi tai poistamiseksi hajua ja/tai kosteutta säätelemällä. Niitä eriytetään yhä enemmän käyttäjän sukupuolen mukaan, ja useimmilla merkeillä on mies- ja naiskulttuurille erikseen markkinoidut vaihtoehdot. Tiettyjä merkkejä myydään ainoastaan miehille tai naisille suunnatuina vaihtoehtoina. Tietyissä jäsenvaltioissa (erityisesti Espanjassa) on ns. "unisex -deodoranttien" luokka, jonka tuotteet vetoavat sekä mies- että naiskulttuuriin.
- (12) Deodorantteja myydään eri muodoissa. Ihoa koskettavat deodorantit (lähinnä roll-on-, voide- ja puikkodeodorantit ja deodoranttipyhkeet) voidaan erottaa muista kuin ihoa koskettavista deodoranteista. Deodoranttimerkit yhdistetään tyyppillisesti tiettyihin keskeisiin ominaisuuksiin, joista tärkeimmät ovat "teho", "ihonhoito" ja "tuoksu".
- (13) Sara Leen johtava tuotemerkki on Sanex⁽¹⁾. Sen markkinoinnissa keskitytään ensisijaisesti lupauksiin terveestä ihosta, joskin asiakkaat arvostavat Sanexissa myös sen mainetta tehokkaana tuotteena.
- (14) Unileverillä on kolme keskeistä EU:n laajuista tuotemerkkiä: Axe, Rexona ja Dove⁽²⁾. Näistä Axe (joka tunnetaan nimellä Lynx Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa) on ainoastaan miehille suunnattu deodorantti. Rexonalla (joka tunnetaan nimellä Sure Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa) on markkina-asema tehokkaana tuotteena, josta on saatavilla sekä miehille että naisille suunnatut vaihtoehdot. Sen maine on kuitenkin vahvempi naisten deodoranttina. Dove-deodoranttien painopiste on erityisesti ihon kuivumista torjuvassa ensiluokkaisessa kosteuttamisessa. Kyseinen tuotemerkki oli ainoastaan naisille

suunnattu, mutta useassa EU:n jäsenvaltiossa lanseerattiin tammikuussa 2010 tuotemerkin Dove Men + Care tuotesarja.

- (15) Osapuolten pääasiallisia kilpailijoita ETA:n alueella ovat: Beiersdorf (joka markkinoi Niveaa, yhtä ETA-alueen pääasiallisista deodoranttimerkeistä), Henkel (Fa-tuotemerkkilään), Colgate-Palmolive (joka valmistaa deodorantteja tuotemerkeillä Palmolive ja Soft & Gentle), L'Oreal (jonka tuotemerkkejä ovat muun muassa Narta, Ushuaia ja Garnier Mineral) ja Procter & Gamble (joka markkinoi tuotemerkkejä Mum, Secret, Gillette ja Old Spice).

Markkinoiden määritelmä deodoranteille

- (16) Merkityksellisten tuotemarkkinoiden osalta markkinatutkimus ei vahvistanut osapuolten ehdottamaa tuotemerkkinoiden määritelmää, jonka mukaan miesten deodorantit ovat osa samoja merkityksellisiä tuotemerkkinoita kuin muille kuin miehille suunnatut deodorantit. Sen sijaan tutkimus osoitti, että miehille ja muille kuin miehille suunnatuilla deodoranteilla on toisistaan erilliset markkinat.
- (17) Markkinatutkimuksessa ilmeni useita tekijöitä, joiden perusteella saattoi päätellä, että kysyntäpuolelta katsottuna miehille ja muille kuin miehille suunnatut deodorantit eivät ole keskenään korvattavissa. Tällaisia tekijöitä ovat muun muassa sijainti eri hyllyissä, hintaerot, erilaiset kasvusuunnatukset ja se, että deodoranttien käyttö on vähäistä tuotteen sukupuolen mukaisen kohderyhmän ulkopuolella. Korvattavuuden tarkastelu tarjontapuolella ei tukenut johtopäätöstä, jonka mukaan miehille ja muille kuin miehille suunnatut deodorantit ovat keskenään korvattavissa merkityksellisen tuotemääritelmän näkökulmasta. Vaikka tunnetun miehille/naisille/kummallekin sukupuolelle suunnatun deodoranttimerkin laajentaminen eri sukupuolikategoriaan olisikin periaatteessa "mahdollista", tällainen laajentaminen kuitenkin vaatisi tärkeimmiltä deodorantintuottajilta huomattavasti aikaa ja investointeja tuotteen valmistamiseen ja lanseeraamiseen. Näin ollen todettiin, että miehille ja muille kuin miehille suunnatut deodorantit muodostavat erilliset merkitykselliset tuotemarkkinat.
- (18) Merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden osalta markkinatutkimus vahvisti, että deodoranttien maantieteelliset markkinat ovat kansallisia. Sekä asiakkaat että kilpailijat kaikissa jäsenvaltioissa selittivät, että hinnat ja kuluttajien mieltymykset vaihtelevat eri maissa merkin, muodon ja sukupuolen osalta. Paikalliset merkit ovat yhä merkittävässä asemassa monessa jäsenvaltiossa. Lisäksi lähes kaikki markkinatoimijat vahvistivat, että hintaneuvottelut ja hankinnat tehtiin kansallisella tasolla. Näin ollen deodorantti-markkinoita analysoitiin kansallisella tasolla.

B. Kilpailuvaikutusten arviointi

Johdanto

- (19) Komissio tutki ehdotetun sulautuman vaikutuspiiriin kuuluvien deodoranttimarkkinoiden rakennetta ja toimintaa perusteellisesti. Tutkimuksessaan komissio tuli tulokseen, että sulautuma todennäköisesti estää olennaisesti tehokasta kilpailua muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien

⁽¹⁾ Sara Lee valmistaa deodorantteja myös muilla tuotemerkeillä, kuten Radox (Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti), Williams (Belgia, Tanska, Ranska ja Espanja), Duschdas (Saksa), Monsavon (Ranska) ja Neutral (Tanska, Alankomaat ja Ruotsi). Nämä tuotemerkit ovat Sara Leen deodorantti-yrityksessä huomattavasti vähemmän tärkeitä kuin sen keskeisin tuotemerkki Sanex.

⁽²⁾ Pääasiallisten tuotemerkkiensä lisäksi sillä on kansallisilla markkinoilla kaksi tuotemerkkiä: Vaseline (Portugalissa Vasenol) ja Impulse.

markkinoilla Belgiassa, Tanskassa, Irlannissa, Alankomaisissa, Portugalissa, Espanjassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Miesten deodoranttien markkinoilla olennaisia esteitä tehokkaalle kilpailulle todettiin ainoastaan Espanjassa.

- (20) Seuraavissa johdanto-osan kappaleissa kuvataan ensin yleisiä väitteitä, jotka soveltuivat kaikkiin edellä mainittuihin jäsenvaltioihin. Tämän jälkeen esitetään maakohtainen arvio, ja lopuksi esitetään yhteenvedo osapuolten tarjoamista sitoumuksista.

Yleinen arviointi

- (21) Deodorantimarkkinoiden kaltaisilla eriytyneillä markkinoilla markkinaosuudet antavat suuntaa osapuolten markkinavoimasta, mutta eivät välttämättä täysin heijasta kilpailuvuorovaikutusta. Päätöksessä tarkastellaan hinnannousuun viittaavia tekijöitä, ja tämän jälkeen tuodaan esiin tasapainottavat tekijät sen mukaisesti kuin horisontaalisten sulautumien arvioinnista annetuissa suuntaviivoissa määrätään yhteensovittamattomien vaikutusten analysoinnista⁽¹⁾.

Hinnannousujen todennäköisyys

- (22) Eriytetyillä markkinoilla keskittymän muodostavien yritysten tuotteiden korvattavuuden aste on olennainen tekijä sulautuman vaikutusten arvioinnissa. Komissio totesi kilpailun tiukkuuden huomioon ottaen, että Unileverin tuotemerkkien (Dove, Rexona/Sure ja Vasenol/Vaseline) ja Sanexin tuotemerkkien asemointi on toisiinsa verrattavaa. Unileverin sisäiset asiakirjat ja useiden yhteisvaikutusta koskevien tutkimusten analysointi niin ikään vahvistivat Unileverin ja Sanexin tuotemerkkien läheisyyden.
- (23) Komissio arvioi sulautumaa simulaatiolla, jonka perusteella yrityskauppa todennäköisesti johtaa hintojen nousuun. Malli on kaksiosainen: kysyntäpuolella kuvataan, kuinka kuluttajat valitsevat deodoranttituotteen, ja siinä on käytetty strukturoituja logittimalleja. Tarjontapuolella kuvataan, kuinka tuottajat valitsevat hintansa: Mallissa oletetaan tuottajien kilpailevan tuotteidensa hinnoittelulla ja kysyntä oletetaan arvioidun mallin mukaiseksi. Ennustettu hinnannousu saadaan selville vertaamalla mallin sulautuman jälkeistä markkinatasapainoa ennen sulautumaa vallinneeseen tasapainoon. Sulautuman jälkeisten hintojen simuloimiseksi käytetyssä mallissa oletetaan, että sulautuman jälkeen sama yritys hinnoittelee sulautuneet tuotemerkit, kun ne ennen sulautumista kilpailivat keskenään.

Tasapainottavan ostovoiman puute

- (24) Unileverillä on merkittävä asema deodoranttimarkkinoilla. Tämä mahdollistaa sille kilpailijoitaan paremman neuvotteluaseman. Komissio totesi, että ehdotettu yritysosto vahvistaisi entisestään tätä asemaa, eivätkä jälleenmyyjät pysty entisestään heikentyneen neuvotteluasemansa takia vastamaan siihen.

⁽¹⁾ Suuntaviivat horisontaalisten sulautumien arvioinnista yrityskeskittymien valvonnasta annetun neuvoston asetuksen nojalla, EUVL C 31, 5.2.2004, s. 5 (jäljempänä 'Horisontaalisten sulautumien suuntaviivat').

- (25) Yksityisten tuotemerkkien kohdistama kilpailupaine sen paremmin kuin suhteelliset marginaalit tai uhka yrityskeskittymän tuotteiden poistumisesta jälleenmyyjien hyllyiltä eivät osoittaneet, että jälleenmyyjät pystyisivät vastustamaan Unileverin hintojen yleistä nousua sulautuman jälkeen.
- (26) Kaikkien tekijöiden analysoimisen jälkeen päätettiin, että kuluttajien ostovoima ei kumoaisi hinnannousun todennäköisyyttä.

Uusien kilpailijoiden markkinoillepääsy epätodennäköistä

- (27) Paitsi suurin osa kilpailijoista myös monet deodoranttimarkkinoiden asiakkaat viittasivat siihen, että deodoranttimarkkinoille pääsy (tai laajentaminen niille) joko joiltakin läheisiltä henkilökohtaisen hygienian valmistajien markkinoilta tai uutena tulijana on vaikeaa, ja että esteet deodoranttimarkkinoille pääsulle ovat yleisesti suuret. Uuden tuotemerkin onnistuneeseen markkinoillepääsyyn tai olemassa olevan deodorantin eri sukupuolelle suunnatun vaihtoehdon lanseeraamiseen tarvitaan huomattavasti investointeja ja aikaa monien keskeisten vaiheiden vuoksi (konseptin testaaminen, jakelu, markkinointi).
- (28) Lisäksi sisäiset asiakirjat ja viimeaikaiset esimerkit Garnier Mineralin markkinoilletulosta osoittivat, että monella tuotemerkillään alaa johtavalla Unileverillä on paitsi kykyä myös kannustimia yrittää estää uusien tuotemerkkien markkinoillepääsyä tai olemassa olevien merkkien laajentaminen.
- (29) Näin ollen todettiin, että markkinoillepääsyn esteet ovat huomattavan suuret deodoranttimarkkinoilla.

Maakohtaiset arvioinnit

- (30) Useimmilla kyseeseen tulevilla kansallisilla markkinoilla yrityskauppa johtaisi Unileverin jo ennestään johtavan markkina-aseman vahvistumiseen muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien osalta (ainoana poikkeuksena Tanska, jossa Sara Lee oli markkinajohtaja ja Unilever toisella sijalla). Vaikka vahvistuminen vaihtelisi, useimmissa tapauksissa se olisi huomattavaa ja ylittäisi kuusi prosenttiyksikköä. Lisäksi toiseksi suurimmalla kilpailijalla olisi kaikissa näissä jäsenvaltioissa huomattavasti pienemmät markkinaosuudet verrattuna osapuolten yhdistettyihin markkinaosuuksiin muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien osalta. Tämä ilmenee alla olevasta taulukosta.

Maa	Unileverin prosenttiosuus	Sara Leen prosenttiosuus	Yhdistetty prosenttiosuus	Kilpailijoiden prosenttiosuus
Belgia	30–40	10–20	50–60	Henkel: 10–20 Beiersdorf: 10–20 Yksityiset tuotemerkit 5–10

Maa	Unileverin prosenttiosuus	Sara Leen prosenttiosuus	Yhdistetty prosenttiosuus	Kilpailijoiden prosenttiosuus
Tanska	20–30	20–30	40–50	Unicare: 10–20 Beiersdorf: 10–20 E. Tjellesen: 5–10
Irlanti	60–70	5–10	60–70	Beiersdorf: 10–20 Colgate: 10–20 Revlon: 0–5
Alankomaat	30–40	10–20	40–50	Beiersdorf: 10–20 Muut: 10–20 Henkel: 5–10
Portugali	40–50	5–10	40–50	Beiersdorf: 20–30 L'Oreal: 10–20 Yksityiset tuotemerkit 5–10
Espanja (muille kuin miehille suunnatut markkinat)	20–30	20–30	40–50	Yksityiset tuotemerkit 20–30 G. Puig: 5–10 Beiersdorf: 5–10
Espanja (miesten markkinat)	50–60	10–20	60–70	Beiersdorf: 10–20 G. Puig: 5–10 Coty: 5–10
Yhdistynyt kuningaskunta	50–60	5–10	60–70	Colgate: 5–10 Revlon: 5–10 Beiersdorf: 5–10

Belgia

- (31) Belgian osalta markkinatutkimus osoitti, että osapuolten tuotemerkkien välillä oli huomattavaa kilpailuvuorovaikutusta. Menestyvin toimija muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien markkinoilla oli Sara Lee Sanex-tuotemerkillään, jonka myynti lisääntyi [10–20 prosenttia] vuosina 2008–2009. Markkinaosuuksien menettäminen loi Sanexille suurta kilpailupainetta, jonka yrityskauppa poistaisi. Simuloitu yleinen hinnannousu koko deodoranttiluokassa olisi noin 4–5 prosenttia ja noin 6 prosenttia muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien osalta. Lisäksi Sanexille ennustettiin voimakkaita hinnankorotuksia (14–20 prosenttia).

Tanska

- (32) Sara Lee oli markkinajohtaja ja menestynein muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien toimittaja Tanskassa. Markkinatutkimus paljasti, että jotkin kilpailijat tarjoavat huippumerkkejä tai korkean statuksen merkkejä, jotka olivat melko etäisiä kilpailijoita osapuolten tuotemerkeille. Hintaero näiden merkkien ja ”suurille massoille suunnattujen merkkien”, kuten osapuolten edustamat merkit, välillä pysyivät huomattavina. Yrityskauppa olisi poistanut kah-

den johtavan toimittajan kilpailun, sillä Unilver ja Sara Lee hillitsivät molemminpuolisesti toistensa tuotemerkkien hintoja.

Irlanti

- (33) Irlannissa muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien yhdistetty markkinaosuus, 60–70 prosenttia, oli huomattavan suuri (toiseksi suurin toimija Beiersdorf olisi moninkertaisesti uutta yksikköä pienempi). Markkinatutkimus osoitti, että osapuolten merkit olivat läheisiä kilpailijoita, erityisesti Doven ja Sanexin osalta. Se myös viittasi siihen, että yrityskauppa olisi poistanut kilpailuvoiman, joka kannusti kilpailuun markkinoilla.

Alankomaat

- (34) Alankomaissa Unilever ja Sara Lee olivat markkinoiden suurin ja kolmanneksi suurin muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien toimittaja. Menestynein toimija oli Sara Lee, jonka myynti kasvoi vuosina 2007–2009 [10–20 prosenttia]. Sanexin kasvu oli [10–20 prosenttia] ja Neutralin [20–30 prosenttia]. Yrityskauppa olisi poistanut läheisen kilpailijan kahdelta Unileverin keskeisimmältä tuotemerkiltä. Yrityskaupan aiheuttama hinnannousujen mahdollisuus oli näin ollen huomattava, ja sulautumaa koskeva simulaatio viittasi 5–6 prosentin hintojennousuun muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien markkinoilla. Pääasialliset hintoja nostavat tekijät olisivat Sanexin (noin 20 prosenttia) ja Doven (7–11 prosenttia) hintojennousut.

Portugali

- (35) Portugalissa osapuolet olisivat saavuttaneet yhteensä [40–50 prosentin] markkinaosuuden muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien markkinoilla. Osuus olisi ollut yli kaksinkertainen suurimman kilpailijan Beiersdorfin osuuteen verrattuna ja yli nelinkertainen tätä seuraavaan kilpailijaan L'Oréaliin verrattuna. Markkinatutkimus paljasti, että osapuolten merkkien välillä oli tiivistä kilpailua, erityisesti Vasenolin, Doven ja Sanexin osalta. Lisäksi Sanex on, huolimatta taantumisestaan vuosina 2003–2007, ollut vuodesta 2007 lähtien vakaa tuotemerkki ja yksi viidestä/kuudesta pääasiallisesta merkistä Portugalissa.

Espanja (muille kuin miehille suunnatut markkinat)

- (36) Espanjassa Sara Lee ja Unilever olivat markkinoiden suurimpia muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien toimittajia, ja kumpikin näistä tuotemerkeistä oli kooltaan yli kaksinkertainen kolmanneksi suurimpaan merkkideodorantin toimittajaan Puigiin nähden. Myös markkinatutkimus vahvisti osapuolten tuotemerkkien tiukan kilpailun. Vaikka yksityisten merkkien markkinaosuus oli erityisen merkittävä Espanjassa (20 prosenttia) ja osoitti nopeaa kasvua, tämä lisäys oli lähinnä tulosta yhden yksittäisen jälleenmyyjän strategiasta. Lisäksi yksityisten merkkien markkinaosuuden kasvu vaikutti pääasiassa kilpailijoiden tuotemerkkeihin (joiden myynti väheni 15–50 prosenttia), kun taas Sanexin myynti hieman kasvoi ja Unileverin säilyi vakaana.

Espanja (miesten markkinat)

- (37) Espanjan miestendeodoranttien markkinoilla Unilever ja Sara Lee olivat markkinoiden suurimmat toimittajat. Markkinatutkimus paljasti huomattavaa kilpailuvuorovaikutusta Sara Leen merkkien (Sanex ja Williams) ja Unileverin merkkien (Axe ja Rexona) välillä tuotelupauksen ja hinta-asemoinnin osalta. Keskittymää koskeva simulaatio viittasi miesten deodoranttien 2,2 prosentin hinnannousuun.

Yhdistynyt kuningaskunta

- (38) Yhdistyneessä kuningaskunnassa osapuolet saavuttivat [60–70 prosentin] yhdistetyn markkinaosuuden muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien markkinoilla. Pääasiallinen jäljelle jäänyt kilpailija olisi ollut Colgate [5–10 prosentin] markkinaosuudellaan. Osapuolia lukuun ottamatta markkinoilla on ainoastaan kolme kilpailijaa, joiden markkinaosuus ylittää 2 prosenttia. Markkinatutkimuksen aikana kerätyt kvalitatiiviset ja kvantitatiiviset tiedot osoittivat, että osapuolten tuotemerkit kilpailevat tiiviisti keskenään. Keskittymää koskeva simulaatio ennusti noin 2–3 prosentin hintojennousua koko deodoranteja koskevassa luokassa ja noin 4 prosentin hintojennousua muille kuin miehille suunnattujen deodoranttien markkinoilla. Tuotemerkeistä Sanexille ennustettiin melko voimakasta hintojen nousua (noin 30 prosenttia).

C. Sitoumukset

- (39) Yrityskaupasta johtuvan kilpailuongelman poistamiseksi osapuolet ehdottivat EY:n sulautuma-asetuksen 8 artiklan 2 kohdan mukaisia sitoumuksia. Ensimmäinen sitoumuskokonaisuus toimitettiin 21. syyskuuta 2010 ja sitä päivitettiin 24. syyskuuta 2010, jotta komissio hyväksyisi liiketoimen. Korjaustoimenpiteet muodostuivat 5-vuotisesta lisenssistä seuraavien tuotteiden uudelleennimeämiseksi: i) kaikki Sanex-tuotemerkin tuotteet Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa, Belgiassa, Alankomaissa ja Tanskassa sekä ii) Rexona-tuotemerkin tuotteet Espanjassa ja Portugalissa deodoranttien osalta.
- (40) Tämän jälkeen komissio laati markkinatestin sitoumuksista. Ensimmäisen markkinatestin tulokset osoittivat, että tarvittiin huomattavia parannuksia. Tämän seurauksena osapuolet lähettivät 7. lokakuuta 2010 parannetun version sitoumuksistaan, jotka koostuivat Sanexin koko liiketoiminnan luovuttamisesta Belgiassa, Tanskassa, Irlannissa, Alankomaissa, Espanjassa, Portugalissa ja Yhdistyneessä ku-

ningaskunnassa. Unilever saisi säilyttää Sanex-tuotemerkin muiden tuotteiden/valtioiden osalta, mutta se velvoitettai-
siin käyttämään uutta tuotemerkkiä.

- (41) Toisen sitoumuskokonaisuuden markkinatstatus osoitti, että Sanex-deodoranttien luovuttaminen oli ensimmäistä ratkaisua selkeämpi ja suositeltavampi, mutta jonkin verran huolta ilmaistiin siitä, olisiko Sanexin jakaminen deodorantteihin ja muihin tuotekategoriioihin elinkelpoinen ratkaisu. Osapuolille tiedotettiin näistä huolenaiheista, ja 12. marraskuuta 2010 ne toimittivat lopullisen sitoumuspaketin.
- (42) Lopullinen sitoumuskokonaisuus muodostuu Sanexin kaikkien tuoteluokkien koko liiketoiminnan luovuttamisesta ETA-alueella, mukaan lukien kaikki Unileverin Euroopassa omistamat Sanexiin liittyvät tuotemerkit, kaikki Unileverin Euroopassa omistamat Sanexin liiketoiminnassa käytettävät tai siihen liittyvät teollis- ja tekijänoikeudet, mukaan lukien kehitteillä olevat innovaatiot, kaikki sopimukset, vuokrasopimukset, sitoumukset ja asiakastilaukset, mukaan lukien kaikki luovutettavaan liiketoimintaan sisältyvät tuotepaketteja koskevat sopimukset ja oikeus hyödyntää Sanexin liiketoiminnan koko tuotantokalustoa ja kaikkia tuotantolinjoja sekä avainhenkilöstöä.
- (43) Lopullinen korjaustoimenpidekokonaisuus poistaa tunnistetut kilpailuongelmat selkeällä tavalla, koska siinä luovutetaan Sanexin liiketoiminta mukaan lukien deodorantit kaikissa seitsemässä jäsenvaltiossa, joissa on havaittu kilpailuongelmia, vaarantamatta kuitenkaan elinkelpoisuutta. Korjaustoimenpiteet muodostavat selkeän, toimivan ja tehokkaan ratkaisun, jolla pystytään luomaan elinkelpoinen kilpailija. Kyseisellä ratkaisulla nimittäin vastataan kaikkiin toisessa markkinatestissä esitettyihin epäilyksiin toisessa sitoumusehdotuksessa esitetyn tuotemerkin jakamisen elinvoimaisuudesta.

V PÄÄTELMÄ

- (44) Edellä esitetyistä syistä päätöksessä todetaan, että ehdotettu keskittymä ei merkittävästi haittaa todellista kilpailua sisämarkkinoilla tai sen merkittävällä osalla.
- (45) Näin ollen keskittymä olisi julistettava yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi sulautuma-asetuksen 2 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan sekä ETA-sopimuksen 57 artiklan mukaisesti.

V

(Ilmoitukset)

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä

(Asia COMP/M.6445 – Eurochem/BASF Antwerp Assets)

Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 23/11)

1. Komissio vastaanotti 20 päivänä tammikuuta 2012 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla kyproslaisen yrityksen Eurochem Group SE (Eurochem SE) määräysvallassa oleva alankomaalainen yritys Eurochem International Holding B.V. (Eurochem BV) hankkii sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun yksinomaisten määräysvallan joihinkin belgialaisen yrityksen BASF Antwerpen N.V:n määräysvallassa tällä hetkellä oleviin lannoitealan omaisuuseriin (BASF Antwerp Assets) ostamalla osakkeita.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
  - Eurochem SE: lannoitealalla käytettävien mineraalien louhiminen ja lannoitteiden valmistus ja myynti,
  - BASF Antwerp Assets: maatalouden kivennäislannoitteiden valmistus.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua EY:n sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin. Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston EY:n sulautuma-asetuksen⁽²⁾ nojalla.
4. Komissio pyytää kolmansia osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301), sähköpostitse osoitteeseen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu tai postitse viitteellä COMP/M.6445 – Eurochem/BASF Antwerp Assets seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("EY:n sulautuma-asetus").

⁽²⁾ EUVL C 56, 5.3.2005, s. 32 ("tiedonanto yksinkertaistetusta menettelystä").

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä**(Asia COMP/M.6451 – Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV)****Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2012/C 23/12)

1. Komissio vastaanotti 20 päivänä tammikuuta 2012 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla ranskalaiset yritykset Schneider Electric France ja Bouygues Immobilier perustavat sulautuma-asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisyrityksen, joka tarjoaa energiatehokkuuteen liittyviä palveluja. Kyseinen liiketoimi muodostaa mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun yrityskeskittymän.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- Schneider Electric France on energianhallintaan erikoistuneen Schneider Electric-konsernin määräysvallassa. Konserni suunnittelee, valmistaa ja markkinoi sähkönjakeluun, teollisuusvalvontaan ja automaatioon liittyviä tuotteita, laitteita ja ratkaisuja. Schneider Electric France vastaa konsernin toiminnoista Ranskassa,
- Bouygues Immobilier kuuluu Bouygues-konserniin. Ranskalainen Bouygues toimii rakennusalalla, televiestinnässä ja viestintäalalla,
- Yhteisyrityksen tarjoamien palvelujen tarkoituksena on parantaa ja optimoida uusien ja vanhojen toimistorakennusten energiatehokkuutta.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua EY:n sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asia koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin. Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston EY:n sulautuma-asetuksen⁽²⁾ nojalla.

4. Komissio pyytää kolmiansia osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301), sähköpostitse osoitteeseen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu tai postitse viitteellä COMP/M.6451 – Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("EY:n sulautuma-asetus").

⁽²⁾ EUVL C 56, 5.3.2005, s. 32 ("tiedonanto yksinkertaistetusta menettelystä").

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.6216 – IHC/DEME/OceanfLORE JV)
Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2012/C 23/13)

1. Komissio vastaanotti 23 päivänä tammikuuta 2012 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla alankomaalainen yritys IHC Merwede Holding B.V (IHC) ja belgialainen yritys DEME N.V. (DEME) hankkivat sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun yhteisen määräysvallan alankomaalaisessa yrityksessä OceanfLORE B.V. (OceanfLORE JV) ostamalla äskettäin perustetun yhteisyrityksen osakkeita.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
  - IHC: ruoppauksessa, ruoppaukseen liittyvissä toiminnoissa, merenalaisessa kaivostoiminnassa ja eri offshore-toiminnoissa käytettävän teknologian kehittäminen ja laitteistojen rakentaminen,
  - DEME: palvelujen tarjoaminen ruoppaukseen, maankäyttöönnottoon, merihydrauliikkaan ja ympäristöön liittyvillä aloilla,
  - OceanfLORE JV: syvänmeren kaivospalvelujen tarjoaminen.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua EY:n sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin. Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston EY:n sulautuma-asetuksen ⁽²⁾ nojalla.
4. Komissio pyytää kolmansia osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301), sähköpostitse osoitteeseen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu tai postitse viitteellä COMP/M.6216 – IHC/DEME/OceanfLORE JV seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("EY:n sulautuma-asetus").

⁽²⁾ EUVL C 56, 5.3.2005, s. 32 ("tiedonanto yksinkertaistetusta menettelystä").

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI